

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Egész évre 16 frt. v. 82 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 8 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitlári cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

„Nem tart ülést.”

Hetek óta nem hallunk egyebet, mint a képviselőház holnap és holnapután „nem tart ülést”.

Minden hét elején ezzel a hírrel hozakodik elő a kormánypárti sajtó és napról-napra várjuk, hogy tulajdonképpen mikor fog a képviselőház már egy érdemleges ülést tartani.

A mióta Bánffy Dezső báró kormányra lépett, hogy tapintatlan és gyámoltalan politikájával szegényt hozzon a magyar törvényhozás fejére s feneketlen kátyuba juttassa az ország alkotmányos életét, azóta tulajdonképpen semmi sem történt ebben az országban, a mi a magyar nemzetnek csak legcsekélyebb hasznára is vált volna.

De a szegényből, a megalázásból kijutott bőven s valóban nem értjük, hogy miért kell ennek a sanyargatott országnak eltűnnie azt, hogy egy uralomra jutott, de elzúllott párttehetlensége következtében miniszterelnöke révén folytonos megaláztatásoknak legyen kitéve.

Avagy bizonyítsa bé nekünk azt arezpirulás nélkül az önértékes kormánypárti sajtó, a mely az elzúllás végső stádiumában is oly konok állhatatossággal támogatja, illetve védelmezi a maigyalomtan kormányt, hogy mi történt Bánffy Dezső báró uralkodási ideje alatt, a mi az ország hasznára lett volna.

Pedig nagyon sok volna a tenni-valónk, épen most, a midőn ezredéves alkotmányunknak ünnepét akarjuk megülni s be akarjuk azt bizonyítani, hogy a magyar nemzet képes lesz dacolni az idők viharával egy újabb ezredévig is.

A mai gyámoltalan kormány nem tudja megérteni azt, hogy miben áll tulajdonképpen az államélet helyes és fokozatos vezetése. Botránkok hajbátságával, élehetlenségből eredő baklövészekkel nem lehet az állam életét helyes irányba terelni. Van elég megoldatlan kérdés, a melyeknek elintézése sürgetőbb, mint egy falat kenyér.

Ott vannak például a folyton jelentkező gazdasági és politikai szükségletek, a melyek sürgető kielégítésre várnak.

A parlament nem lehet öncél, hanem csupán egy kormányzati rendszernek eszköze, a mely éppen azért van a népképviselő elvére építve, hogy

a nemzet minden rétegének érdekeit fölkarolhassa. A törvényhozás állandósága nem jelenthet tehát egyebet, mint az államéletben jelentkező bajok folytonos orvoslását. A minő igényeket a gyakorlati élet követelményei fölvetnek, azokat a parlament tartozik instituciókban biztosítani és jogintézményekben fejleszteni.

Ha a nemzet fejlődési igényei és a törvényhozás munkássága között nincs meg a szükséges kapcsolat, egy a parlament meddősége megbénítja az állam megerősödését és a társadalom felvirágzását. Akkor nem a haladásnak rugója többé, hanem a nemzeti fejlődésnek kerékkötője.

E folytonos és állandó munkásságra kiváltképpen nekünk volna szükségünk, a kik rövid alkotmányos multtal birunk és évszázados hiányokat kellene pótolnunk. A mi elhanyagolt viszonyainkban még a parlamenti munkásságnak gyorsabb tempója sem volna képes lépést tartani a felhalmozott igényekkel.

A törvényhozás házáat nem kelene gyakorló iskolának tekinteni, hanem nemzetfentartó munka szentélyének, a hol államiságunk teljes kiépítése mellett egyúttal a gazdasági és szociális élet napi igényeit is kielégítik.

Évek óta vergődik ez a törvényhozás, a nélkül, hogy csak egyetlen komoly alkotást tudna fölmutatni. Közigazgatásuk azzsiai, a hol az egyéni szabadság teljesen ki van szolgáltatva a tisztviselői önkénynek. A gazdaérdekek elhanyagolása mellett ott látjuk a kisipar élet-halál harcát, a mely milliók kezéből ragadja ki a megélhetés eszközeit. De nemcsak az egyének és a társadalmi osztályok igényeit nem elégítettük ki, hanem a nemzeti haladás ügyének sem tettünk szolgálatot. Visszaesés és hanyatlás jellemzi a meddő korszakot minden téren. Pedig a jövőnek joga lesz követelőzőleg tekinteni erre a korra, a melyben a nagyratörésnek oly sok eszköze állott rendelkezésünkre.

S most, midőn egyszerre a nyakunkba szakadt évek elhanyagolt munkája, a nemzet élére állitanak egy tehetetlen kormányférfiut, a kiaz államférfiúi hivatást egyedül a miniszteri tárcza biztosításában látja kimerítve. A ki nem az alkotásokban keresi az erőt, hanem a nemzeti jogok elszátocksospában.

Vagy mit szólunk az olyan kabinethez, a melynek elnöke a várakozó nemzet szemébe meri mondani, hogy munkaprogramja nincs és csupán a napi ügyek aktaszertű elintézésére vállalkozik. Hiszen a mit Bánffy a legközelebbi jövő feladatai gyanánt felsorolt, az nem komoly munka, hanem csupán a kormányzati meddőség elpalástolása.

A Bánffy-kormány élni akar, tehát elhatározta, hogy nem dolgozik. Nem akar általános érdekeket érintő javaslatokkal előlődni, mert érzi, hogy azoknak keresztülvitelére nincs meg benne sem a kellő erély, sem pedig a megkívántató tehetség.

Az ország száz sebből vérzik; alkotmányos életünk a szó legszorosabb értelmében pang s nekünk mégis egyre azt kell hallanunk, hogy a képviselőház holnap és holnapután nem tart ülést.

A—D.

Aglardi visszahívása.

Kolozsvár, május 16.

A kormánypárt és lapjai egy rosszul sikerült Bánffy-rehabilitáló hírlésre adták a fejüket. Csak hogy míg a fővárosi kormánypárti lapok sejtették, hogy ez az egész manőver a főrendiház szavazatának befolyásolására van tervezve, addig a vidéki mameluk lapok ugyancsak felültek a kacsának.

Laptársunk a „Kolozsvár” olyan komolyan adta és olyan saját külön táviratban tette közhírré, mintha nemcsak Kálnokyval, de a római pápával is bizalmas lábon állana. Látszott e sorok között a boldog megelégedés és kiragogyott onnan a győzelem dicsőségének fénye.

Most aztán vissza kell szívni a diadal mámorát és, a jól értesültség boldog megelégedését is, — mivel a szentszékek esze ágában sincs Agliardit visszahívni. Ezt a politikai kacsát a főrendiházi szavazatok befolyásolására költötték, de hiába szállotta termeszetes kacsá, mivel bizony a főrendek szavazata egy cseppet sem szilárdította meg a Bánffy kormány ingatag alapját, sőt annyira megingatott, hogy nemsokára összeomlik, mint a kártyavár.

Különben az Agliardi visszahívása olyan vak lármá volt, a minék a helyzetet jól ismerő politikus nem ült fel, annál is inkább, mert erre igazi ok nem merült fel. Maga Bánffy sem tudta megmondani, hogy a nunczius Magyarországon mivel lépte tul jogkörét. Már pedig a Bánffy személye igen

parányi dolog arra, hogy a szentszék vele szemben a nuncziust alázza meg.

Bécsben, Rómában és sehol sem tudnak semmit a nunczius visszahívásáról. A Fren-denblatt a legilletékesebb helyről nyert információt alapján jelenti, hogy a nunczius visszahívásáról hír teljesen alaptalan.

Ugyanezt mondja a „Corr. Bureau” és hozzá teszi, hogy rosszul kiesztelt manőver az egész.

Ezenkívül más oldalról is jelentik, hogy Agliardi visszahívása nem igaz.

Hanem úgy látszik Budapesten látott ez a csodaszülött hír napvilágot, anélkül, hogy a „Pester Lloyd” és Fottakin kívül illetékebb tényezők közreműködtek volna.

A méltóságos Ház.

Budapest, május 15.

A főrendiház mai ülésén folytatták az az egyházpolitikai vitát.

Féltenként óra lehelett, mikor a méltóságos Ház hozzá fogott a leglehetetlenebb munkához, a harmadik fejezet részletes tárgyalásához.

A 24. § volt ma az első áldozata a szavazásnak.

Zichy Nándor gróf rövid indokolás után egyszerűen azt indítványozza, hogy a főrendiház a tegnapiak mintájára törölje a 24. szakaszt is.

Csak természetes dolog, hogy a kormánypárti oldalról Keglevich István gróf kelt a szakasz védelmére, egy stiláris módosítványt is nyújtván be a §-hoz, mely ellen Szapáry István gróf és Vécsey József báró tiltakoztak, a törlési indítvány mellett foglalván állást. A kultuszminiszter érvelésére maga az indítványozó Zichy Nándor gróf válaszolt, mire az elnök elrendelte a névszerinti szavazást.

A szavazás előtt már már meglátszott, hogy közel van a recepció tárgyalása — több feltűnő liberális szavazat hiányzott, míg az ellenzék tagjai közül csak Bubics Zsigmond kassai püspök, Gervay Mihály és Dessewffy Aurél gróf hiányzottak.

A távollevők jegyzékét ma is hiába olvasták és egyáltalán senkit sem lepett meg, mikor körülbelül husz percnyi szünet után az elnök kihirdette, hogy a 24. § is megbukott öt szótöbbséggel.

Valóban nagy szatira is lett volna, ha pl. ezt a szakaszt az eddigiek után benhagyják a javaslatban.

A 25 §-nál Zichy Nándor megismételte a régi eljárást: indítványt adott be, hogy töröltessék ez a szakasz is.

A kormánypárt azonban ráunt a rész-

letekben való folytonos bukásra és Keglevich István gróffal azt indítványoztatta, hogy tárgyalják, illetve szavazzák le egyszerre a hátralevő paragrafusokat, — hogy egyszer már vége legyen az állatkinzásnak.

Ezt a határozottan főrendű ötletet az egész Ház megkaczagta és abba is beleegyezett, hogy egyszerre történjék a szavazás a 25—28. szakaszok felett.

A szavazás eredménye most sem változott. Csakugy hangzottak el az igenek és a nemek, mint az első alkalommal, sőt a névsor másodszori olvasásánál még Serényi Béla gróf is szaporította az ellenzéki szavazatokat, úgy, hogy ismét 114 szóval 109 ellen vetették el a tárgyalás alatt levő szakaszokat.

A 29 ik szakaszt már nem is névszerinti, hanem csak felállással történő szavazással hagyták ki a törvényjavaslatból és azután a már egyszer elfogadott szakaszok elsejénél, a 31. §-nál izgatott vita fejlődött ki a fölött, hogy mi történjék a törvényjavaslatlalt.

A kormány mindenáron azt szerette volna, hogy nem a képviselőházhoz, hanem csak a főrendiház bizottságához küldik a javaslatot és így mindenképpen arra törekedett Vay Béla br. elnök, a kit legnagyobb ellensége sem válolhat pártatlansággal, hogy ily értelemben hozassék a határozat.

Zichy Nándor gróf, többségének tudatában harmadszori olvasást indítványozott, ebbe azonban a kormány szónokai, Keglevich gróffal kezdve a kultuszminiszteren át egészen Bánffy Dezsőig egyáltalán nem akartak belenyugodni és így Vécsey báró felszólása után az elnök egyhangu határozatképpen azt enunziálta, hogy a főrendiház határozata a szokott formában közölnetni fog a képviselőházzal.

— Következnek a recepció tárgyalása! szólott Vay báró és megrázta az elnöki csengőtűt.

— Ma! Holnap! hallatszott egyszerre minden oldalról.

Az elnök a többség óhajához híven elrendelte a tanácskozás folytatását, előbb azonban néhány percze az ülést felfüggesztette.

Szünet után Bánffy György gróf jegyző felolvasta a hármias bizottság jelentését, mely szerint az izraelita vallásról szóló törvényjavaslatot a bizottság elfogadásra ajánlja.

Zichy Nándor gróf névszerinti szavazást kér és még általánosságban sem fogadja el a javaslatot.

Ismét mulattató szczena keletkezett a miatt, hogy mikép történjék a szavazás. Végre nagy nehezen közakarattal megegyeztek abban, hogy a kik a javaslat mellett

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. Május 16.

Háromszázados győzelmek.

(Vége.)

A fejedelem, ki nagy örömmel értesült Borbély sikereiről, azonnal meghagyta a váradiaknak, kikre a téli hadjáratban a tatárok ellen tanúsított gyávaságuk miatt haragudott, hogy alkalmat keresve a nevőkön esett csorba kiküszörlésére, csatlakozzaanak a lugosiakhoz. Velök együtt Borbély György, Békes István lugosi bán vezetése alatt, mintegy ezer lovast és gyalogost küldött Boros-Jenő ostromára. A lugosiak szept. 16., a váradiak másnap, érkeztek a vár alá. A süvényfalakkal és árkokkal körülvett tágas mezőváros belsejében kettős sáncz, a Körös és 700 török által védett vár ostroma nehéz földadatnak látszott. Király György váradi helyettes kapitán kisebb mozsarakkal és két nagyobb ágyúval a szőlőskertekből és a szántóföldekről nagy erővel kezdte lövetni a várost, melyet a törökök tovább nem védhetvén, felgyújtottak s azután a várba vonultak. Mivel a magyarok rohamra alig gondolhattak, alá akarták aknázni a várat, másból pedig a Körös vizét elvezetni a falak alól. Már-már czélt értek, mikor folytonos esőzések miatt a megáradt Körös minden munkájukat megghiusította. Most már a törökök is nekibátorodtak s a falakra azt az írást függesztették ki, hogy csak menjenek haza feleségeikhez a váradiak; sőt ki is törték rá-

juk, megölték közülük néhányat s pár zászlót is elvettek tőlük, mire gyávaságukat gúnyolva vonultak be a várba.

Most a magyarok roppant sok földet, anyagot hordtak össze, hogy betöltsék az árkokat s azután egész közelből olyan erővel ágyuztak, hogy már is igen megrongálták a várat. — Erre október 15.-én a haditanács határozatából a szabad hajduk s a többiekkel delután 3 óratájban általános rohamot intéztek. A törökök azonban visszaverték őket és sokat megölték, megsebesítettek közülük. Barabás Péter, kit pár nap előtt 3 zászlóaljjal és két nagyobb ágyúval Borbély György küldött az ostromlók segítségére, ágyúit a sánczokban föllállítva, katonáival még azon éjszaka hazatért Lippára. Szerencsére azonban utban volt már akkor maga Borbély György is, ki a sikertelen roham után való nap, a vár megsegítésére tüzzel vassal pusztítva a siető temesvári törökök megelőzése végett, azonnal fölkerelkedett Boros-Jenő megsegítésére is, Barabást visszaparancsoltta. — A nagy ködben és sötétségben nem tudhatta meg, hányan vannak a törökök s különben is csak óvatosan haladhatott előre. A temesváriak, zsákmánnyal megrakodva, odébb állottak, a magyarok ellenben szerencsésen megérkeztek a vár alá. Borbély György másnap hadiszemlét tartott, a mi és az ostromló sereg növekedése nagyon lehangolta a jenei törököket. A vezér tömérdek fát hordatott az erdőből, s köröskörül magasban fölhalmozta azt a falak alatt. Megsegítettésükben többé nem bizva, s attól félve, hogy a magyarok felperzelik őket, a jenei törökök

kijelentették, hogy hajlandók alkudozni a megadásról. A szabad hajduk akaratával nem törődve, Borbély csakugyan alkudozni kezdett. Kezessül Erdélyi Györgyöt küldte hozzájuk, ezek viszont az alajbéget (alkapitányt) indították táborába.

Borbély megengedte, hogy szabadon elvonulhassanak és vagyonukat is magukkal vihessék. A hajduk, kik nagy zsákmányra vágytak, kijelentették, hogy őket nem köti az eskü s hogy kár a törököket bántatlanul elbocsátani, mikor be is vehetnék tőlük a várat. A vezér keményen fenyegette őket arra az esetre, ha adott szavát nem tisztelnék. A hajduk azonban, kik dühösek voltak a szerződés miatt, káromkodások közt hagyták oda a táborn s attól mintegy 1500 lépésre cselt vetettek.

Borbély György azonnal magyarokat küldött a várba a kapuk megszállására s hogy a fejedelem zászlóját a négy mecset tornyára s más kiváló pontokra kitűzzék. Szombaton, okt. 21. a törökök, kik éppen aznap hallották Szinán oláhországi nagy vereségének híré, csomagolni kezdtek s másnap delután 3 órakor gyermekeikkel és feleségeikkel könyezve hagyták oda a várat. Holmijukat 60 koci vitte utánuk. Ki volt kötvé, hogy a kivonuló törököknek nem szabad összejásztaniok más várak őrségeivel, hogy tehát a fedezetökre rendelt magyar csapatokat, melyek őket Páléleség kísérték, ne csalják törbe. Azonban hire ment, hogy értesítésökre a gyulaiak a temesváriakkal egyesültek s hogy Pálélesénél le akarják kaszabolni a magyarokat. Kérdőre vonatva, hiá-

ban erősítették, hogy semmit sem tudnak a gyulaiak és temesváriak szándékairól; a kíséret, magával vívén két béget is, vissza tért a táborba, a hajduk pedig lakaszabolták őket, az asszonyokat és gyermekeket elfogták, s a zsákmányt elszedték.

A bégek visszanyerték szabadságukat. A szabad hajduk, Borbély haragjától félve, az éppen ostromolt Szolnok alá készültek menni; a vezér azonban utánuk küldött, s kijelentette, hogy senkinek sem lesz bántódása, sőt a zsákmányt is megtarthatják, mire vissza is tértek s a fejedelemnek ismét hűséget esküdtek, a török asszonyokon és gyermekeken pedig jó áron adtak tul.

Október 22-én tehát Jenő visszavételének napján, maguk a törökök égették föl a szarvasis s 24-én a békési palánkot. Másnap Világosvár s valószínűleg Pankota is meghódolt a keresztényeknek. Egy keresztény levelező előtt a gyurgyevói bég állítólag úgy nyilatkozott, hogy a szultán maga parancsoltta volna meg a tarthatatlan erődök átadását. Gyulát ugyan, részint az idő előrehaladt volta, részint seregének kicsisége miatt már nem támadta meg Borbély s valószínűleg e miatt nem bántotta a Gyula felől könnyen megsegíthető Erdőhegyet sem; de így is meg lehetett elégedve az 1595. évi hadjárat eredményével.

Facsád (Facset), Tótvárada, — Eperjes, Lippa, Solymos, Arad, Fellak, Nagylak, Csanád, Siri, Világos, Pankota és Jenő összesen 13 vár szabadult meg a török igája alól s Borbély György, Király György, Fésitis András, Békes István, Pattantyus László és

mások hősisége Arad- és Zarándvármegyék részét visszaszerezte Erdélynek s vele a magyarságnak.

Hasonló és nem hasonló.

REGÉNY.

M. E. Braddontól.

Két kötetben.

Fordította: Amica.

Második kötet.

V.

Kivonatok a lord St. Austell naplójából.

(Folytatás.) (77.)

Az okos halasztás által az én esélyeim annál biztosabbak lesznek.

Augusztus 17. Itt vagyok, cseléd nélkül, abban a vendéglőben tartózkodom, melyben ezeltűt szinte három évvel Beeching voltunk szálla. Előbb azt gondoltam, hogy elhozom a legényemet, mitűn az nagyon ügyes fiú és a siker esetében hasznát vehetném.

— Kocsi után nézne, mely minket az állomásra vigyen, a pogyásról gondoskodna és a többi — ha teljesen megtűdnék bizni a hallgatékonyságában. — De az ilyenféle emberekben soha sem lehet megbizni. Mentűt ügyesebb annál bizonyosabb, hogy feleség. Egy jól betanított bolond megbecsülhetetlen legény volna, ha ugyan ilyen kombináció lehetséges volna.

Tehát elhatároztam egyedül jönni és itt vagyok, láthatólag azért jöttem, hogy a Chadban lazacokat halászzak. Egész annyira mentem, hogy a régi norvégiai horgaimból elhozott néhányat, melyek most a nappali szobámat díszítik. A vadász idényen kívül

ur mü-dühe" czim alatt kedélyes plágizálást követ el.

*

Azért mondjuk, hogy plágizál, mert már a czikliró előtt. Elhisszük! Hisz nagy éltelensége mutat, mikor valaki elveit hiven évtizedeken keresztül Magyarországon függetlenségért küzd és osztályrésze a bántalom. Míg ha a 20 esztendő óta a megalkuvás politikáját követő liberalizmus szolgálatába állana, sokkal kevesebb munkával szerezhetné meg a konczot is, meg a dícsőséget is.

*

Micsoda egy semmi ez az Ugron Gábor a cikliró előtt. Elhisszük! Hisz nagy éltelensége mutat, mikor valaki elveit hiven évtizedeken keresztül Magyarországon függetlenségért küzd és osztályrésze a bántalom. Míg ha a 20 esztendő óta a megalkuvás politikáját követő liberalizmus szolgálatába állana, sokkal kevesebb munkával szerezhetné meg a konczot is, meg a dícsőséget is.

*

Különb Ugron ur komédiázik, míg a kolozsvári félhivatalos velős igazságot beszél. Ime:

"A kormány és a szabadelvű párt ké-szek inkább koczkatatni jelenlegi politikai állásukat, hogysem eltérjenek valamely sérelmet, akár az ország tekintélyén, akár a saját reputációjukon"...

Tehát készek koczkatatni jelenlegi politikai állásukat és nem térnek sérelmet. És ezt nyugodt lelkiismerettel mondja a félhivatalos akkor, mikor hetek óta türik a gyalázatot, a megaláztatást, a hatalomhoz való göröcsös ragaszkodás miatt.

Nos hát nem ez az állítás a komédiázás, hanem az a mit Ugron mond.

*

De hát a cikliró nagyságának, bocsásson meg Ugron ur kicsinysege, mert valamiképen csak kell jajgatni, hogy érdemessé tegye magát a kolozsvári félhivatalos is arra a pártfogásra, a miben eddig részesült és a mit ezután remél.

(m.)

Dr. Kovács Ödön

szül. 1844. megh. 1895. május 16.

A legnagyobb csapásról vettünk hirt, mely a magyar ev. ref. felekezeti tudományos világot s legfőként a nagyenyedi theologiai akadémiát érte.

Még 6 nappal ezelőtt Kolozsvárt láttuk törődött testtel, de erős lélekkel, hogy megtámadott tantintézetének érdekeit védje, s most ravatalon fekszik az "utolsó enyedi theol. tanár."

Mult év szeptember elején ülték meg hálás tanítványai, Erdély ifjupapságának színe-java, Kovács Ödön akad. tanárkodásának 25 éves emlékülnepe. A szeretet és hála, mely ekkor iránta megnyilatkozott, tanusítja, hogy a modern theol. tudományok mestere, az erdélyi ref. papság ujratemetője vezett el benne. Három neveletlen árva (2 fiu, 1 leány) s lesújtott özvegye Hegedűs Ilona gyászolják. Temetése 18-kán (szombaton) délután lesz.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, május 16.

— **Bizottsági ülések.** Kolozsvár sz. kir. város jogi, pénzügyi, tanügyi, rendészeti szakbizottsága holnap május hó 17-én s esetleg folytatásul a rá következő köznapokon mindenkor d. u. 3 órák a városház nagytermében együttes ülést tart. Tárgyak: 1. Tanács előterjesztés az utcaautózási vállalat tárgyában tartott árlejtés eredményéről. 2. Sétater-bizottság előterjesztése a sétateren egy vendéglő és egy kocsi-származék építése tárgyában. 3. Csatornázás és vízvezeték építését ellenőrző bizottság javaslata. 4. Szabályrendeleti javaslat az intravillan építkezések és telekfelosztások tárgyában. 5. Kérelmek.

— **Az E. K. E. jubiláris közgyűlése** tárgysorozata 1895. június 4-én, Székely-Udvartól: 1. Elnök megnyit. 2. Képviselet és üdvözlések bejelentése. 3. Bizottságok kiküldése. Kiküldendő: a) Jelölőbizottság, b) Számadásvizsgáló-bizottság, c) Jegyzőkönyv hitelesítő-bizottság. 4. Emlébeszéd gróf Kun Kocsárd fölt. Tartja: Réthy Lajos. 5. Visszapillantás az egyéskül 10 éves történetére és a legutóbbi évi jelentés. Előadja: a t. alelnök-főtáitkár. 6. Ünnepi beszédek. Tartják: Berzeviczy Albert, Apponyi Albert gróf és Ugron Gábor. 7. Az alapszabályok ügye. 8. A bizottságok jelentései. 9. Elnöki zárszó. Kolozsvárt, 1895. május 12-én. Gróf Bethlen Gábor, elnök. Sándor József, t. alelnök-főtáitkár.

— **Majális.** Az Erdélyrészi Kárpát-egyesület kolozvármegyei osztálya 1895. évi ju-

nus hó 1-én A „Lövölde” helyiségeiben az egyet tagjai és nem tagjai részére majálst rendez. A bizottság élén: Hangay Oktáv, Gyarmathy Miklós, dr. Márki Sándor. br. Mannsberg Sándor, dr. Moldován Gergely, dr. Gámán József alelnökök. Kolbenhayer Bertalan titkár. Aszlián János pénztárnok Ifj. Horvitz Sámuel ellenőr állanak.

— **Az E. K. E. kolozsmegyei osztályauk majálisára,** melyet június elsején, pünkösöd előtt való szombaton tartanak meg, már nagyban folynak az előkészületek. A rendezőség mindent elkövet, hogy az E. K. E. jó hírnevéhez méltó legyen s a nagy érdeklődés, mely a mulatság iránt városszerte mutatkozik, még inkább sarkallja a rendezőséget munkájában.

— **Tárnoky Gizella,** a kolozsvári nemzeti színháznak volt színésznője, a napokban a város ligeti szinkörben vendégszerepelt; a „Váljunk el” cz. vígjátékban játszotta Cyrienne szerepét. A kisasszonyt a jövő szezonra a megnyilando vigszínházhoz szerződötték; a mely a kolozsvári nemzeti színháznak valószínűleg még több tagját is el fogja vinni tőlünk. A vigszínház még az ősszel megnyílik.

— **Alapítvány.** A „Magyar leszámítoló pénzváltó bank” erdélyrészi fiokosztálya 100 fittal belépett a siketnémák intézetének alapító tagjai közé. — Fogadja ez uton is a pénztézet nemess szívi igazgatósága a felügyelő-bizottság hálás köszönetét a kegyes adományért.

— **Társas-estély.** Majdnem 50-re ment azok száma, a kik tegnap este összegyűltek a Herczogovina nyári mulatóhely külön zárt helyiségében, hogy a Történelmi muzeummal rokon testületek minden hó 15-én rendezni szokott estélyét fenntartsák. Ennek a társas összejövetelnek két nevezetesebb mozzanata volt.

1. Az összejövetelek három évi ciklusa e nappal nyert befejezést, 2. Hegyesi Márton történetíróit tünneplte a társaság.

Szabó Samu üdvözlötte az egybegyűlt vendégeket, Hegyesi M. azután egy pár magyarító szó kíséretében bemutatta azokat az iratokat, a melyek fennmaradtak a 48—49. évből s melyekből a teljes létszám hitelesen megállapítható. Érdekesen összefoglalva ismertette azokat a mozzanatokot, a melyek a hadsereg létszámának kérdésénél a „Történelmi Lapok”-ban eddig felmerültek. A megsárgult penész-rágta iratok különösen az öreg honvédek körében keltett köz-érdeklődést. — Szabó Samu szeméibe köny lopozott, a mikor felmutatták a sajátkezűleg 46 év előtt tustádi fürdő tájképnél írt létszám-kimutatást, mely feltüntet, hogy hét ágyu felett parancsnokolt az egykori dalia. — E hét darab nagyértékű kimutatásról rövid ismertetést az „Ellenzék” tegnapi száma már közölt. Kuzsók István felolvasta a betegeskedés miatt meg nem jelenhetett Végh Bertalan ezredes, Szentgyörgyi József huszár főszázados, Bíró József honvéd főhadnagy, honvéd egyetli alelnök leveleit, ki a társaságot s ennek tiszt. vendégét Hegyesi Márton üdvözlöttek. Szabó Samu tanár indítványozta, hogy a társaság szeretett vendégét, ki már harmadizben kereste fel a kört, egy emlék levéllel tüntesse ki, és emléklevelet mindenki írja alá s nevének fenntartása céljából kisebb adományokból alapítványt létesítsenek, melyet időről-időre növelni fog a társaság.

Kozma Ferenc kir. tanácsos tanfelügyelő a társaság jelenlévő szépeire a hűgyekre mondott nagyon szép felkösztönt, kiemelve közöttük Hegyesi Mártonné, ki férje oldala mellett a társaságot is felkereste.

Az estély hangulatát nagymértékben emelte Girsik Gyula győnyögyűrt tenorhangja, melylyel a társaságot mulattatta. Az estély 11 órák Szabó Samu elnök. köszönő szavakkal zárta be.

— **Érettségi vizsgálatok Kolozsvárt.** A kolozsvári középiskolákban az érettségi vizsgálatok a következő napokon lesznek: Az unitárius főgimnáziumban jun. 10-12-én; a róm. kath. főgimnáziumban jun. 16-18-án; az ev. ref. főgimnáziumban 27-29-én; kereskedelmi akadémián jun. 22-28-án, mely intézethez miniszteri biztost Gámán Zsigmond ipar-kereskedelmi kamarai titkárt küldötték ki. Érettségi szóbeli vizsgálatok nyilvánosak, melyeken a szülők és érdeklődők ezek között szokás szerint csak azok, kik maguk is tettek érettségi vizsgálatot, megjelenhetnek.

— **A társas estélyen,** melyet tegnap este a Herczogovinában rendeztek, résztvettek a szépek közül: Hegyesi Mártonné (Nagyvárad), Kozma Ferencné, Girsik Gyuláné, Jankó Rozán, Kerekes Istvánné, Dunky Béláné, Poszler Gyuláné, Szeghy Erzsébet k. a., Kuzsók Istvánné, Szilágyi Ferencné, Vincze Istvánné. A nagy idők gárdájából Szabó Sámuel honvédegyetli elnök, Münster Ede 11 zászlóaljbeli honvéd és legionista, Borbély Mihály az I. honvédezredből, Nedorozsák János I. honvéd zászlóaljból, Mamica János 12. zászlóaljból tizedes, Szucsáki Imre tüzemester Komárom várából, Bay János hadnagy, Kalmár Antal III. zászlóaljból főhadnagy, Persián Gerő dr. honvéd vadász, Ozák József 85. zászlóaljbeli őrmester, Bocskor Lajos 79. zászlóaljbeli altiszt, Székely Márton lovas százados, Vincze István, Spaller Károly a vörös sapkás 11 z. őrszemelője. Jelen voltak továbbá: Hegyesi Márton ügyvéd Nagyváradról, Kozma Ferenc kir. tanácsos tanfelügyelő, Hory Béla Kolozsmegyei árvászeki elnök, Girsik Gyula m. á. v. hivatalnok, Kerekes István M. Á. V. hivatalnok, Sárdy Lőrincz hivatalnok, Ferenczi Ignác, Kovács József, j. i. igazgató, Dunky Ferenc, a Történelmi Lapok fényk. munka társa,

Poszler Gyula, a Vasvári kör pénztárnoka, Dunky Béla, Kuzsók István, Esztégár Lőrincz kereskedő, Szakács Ferenc, Balázs K. József tanító, Szilágyi Ferenc megyei hivatalnok, Walter Ede stb. kiátlak.

— **Erdői kirándulás** A „kolozsvári polgári dalegyelet” 1895. június hó 3-án (pünkösöd másodnapján) a „Hőja” nevű erdőben, táncszal egybekötött zártkörű erdei kirándulást rendez.

— **Somogyi Gyula,** a kolozsvári kereskedelmi akadémiának a mult évben végzett tanulója, s a budapesti színeszeti akadémiának tehetséges növendéke f. hó 12-én Budapesten meghalt. A kolozsvári kereskedelmi akadémia tanárai elismeréssel és dícsőréttel emlékeznek meg az elhunytól; tehetséges, ambiciózus ifjúnak mondják, ki mindenkit szép reményekre jogosított jövője iránt, s a ki a színeszeti pályán kiváltképpen nagy előhaladást tett volna, ha a halál el nem ragadja vala az élők sorából.

— **Hírek Felvinczről.** F. hó 13-án a volt felvinczi rom. kath. plébános Kovács Lajos jelenleg Torda-Aranyosmegye főesperese Torda város plébánosának tiszteletére bucsu bankettet rendeztek, a mely igen jól sikerült. A sok szép pohárköszöntők között megemlékezés méltó eszere Kovács Lajos, ki meghatározó szavakkal vett bucsut Felvincz közönségétől, melynek 12 éven át érdemes lelki pástora volt; nem különben Kis Dénes jelenlegi plébános is remek beszédével mutatta be magát. Pohárköszöntőket mondottak még Szécsi Ferenc felvinczi ev. ref. lelkes, sinfalvi r. kath. aiesperes, Lőrincz F. harasztosi plébános Balint Endre, Wohlmann József telekőnyvvezető, Mátyás György v. tanácsos, Boér J. m.-újvári körjegyző. Képvisele voltak a m.-újvári sinfalvi és harasztosi rom. kath. egyházak is. — 14-én Demeter Ferenc nevű polgár embernek egy szekérszine égett le, a kár csekély, hogy gondatlanságból vagy gyujtogatásból történt-e még nem tudható; nem különben: Nagy János polgár embernek egy szép háza egy konyhája a tűz martaléka lett. Szomorú dolog, hogy április közepétől ez már a 6-ik tüzeset. Mindamellett dícsőréttel érdemel Felvincz közönsége, a hol tüzoltóság nincs és mégis a mentési munkálatait oly gyorsan és ügyesen végzi. — Felvincz és inakfalva között a maros vízből egy ismeretlen férfi hullát fogtak ki, a törvényszéki boncolás 15-én lesz.

— **Az új országház építése.** A magyar főváros egyik leghalmozabb épülete, az új országház építése rohamosan közelg a befejezéshez. A nagy kupola már teljesen készen van s a balszárny-épület kivételével a tetőzéssel is elkészültek. A külső falunkak szintén a véget járják s a nándor-utczai főhomlokzatról már leszedték az állványokat s így remélhető, hogy nemsokára teljes szépségben fog előttünk állani a kiválóan díszes épület, melyhez hasonlót a külföldön sem igen lehet majd találni.

— **Királyunk német tábornagyi botja.** Bécsből írják a következőket: Albert porosz herceg, braunschweigi regens tegnap 8 óra 45 perczkor reggel a katonai küldöttséggel külön vonaton ideérkezett, hogy a királynak a tábornagyi botot átnyujtsa. Fél 9 órák érkezett a pályaudvarra a király. Az uralkodó porosz tábornagyi egyenruhában volt. A vállbőjtora két keresztbe fektetett tábornagyi bot volt himezve. A király a fekete sasrend szalagját viselte. A király a jelenlevőkkel beszélgetésbe elegyedett. A különvonat pontosan érkezett meg. A zenekar a porosz himnust játszotta. A király Albert herceget, a ki osztr.-magy. dragonyos egyenruhát viselt, szívélyes kézszorítással üdvözölte mire a herceg uralkodónk jobbán ellépett a disszázad előtt. Az uralkodó ezután a hercegeknek bemutatta a főhercegeket, a kikkel a herceg kezét szorított és Károly Lajos főherceget megeskölták. A kisérlet kölcsönös bemutatása után királyunk Albert herceggel nyitott kocsiában a Hofburgba hajtatott, a hol a herceget Hohenlohe főudvarmester és Hunyady gróf főszertartásmester fogadták és lakosztályába vezették. Albrecht herceg ma d. e. 10 órák a 6. számú dragonyos ezrednek tisztü küldöttségét fogadta és ezután Eulenburg gróf nagykövetet. Délben a király fogadta a porosz katonai küldöttséget. Albrecht herceg beszédet mondott és azután átnyujtotta a tábornagyi botot, s hir szerint Vilmos császár levelét is. A d. e. folyamán Albrecht herceg és a főhercegek látogatásokat tettek egymáshoz.

— **Tábornagyi bot uralkodónak.** A „Berl. Localanzeiger” a következőket írja: A tábornagyi bot, amelyet császárnak meghízásiából I. Ferencz József részére készítették, mint a „Confectionär” jelenti, vert aranyból van és drágakövekkel, gyémántokkal és rubinokkal van kirakva. A drágakövek közt zöld zománczott falevelek, fehér és vörös alapon, veszik körül a botot, melynek fejét a porosz sas képezi a királyi koronával. A boton a következő felirás van: „II. Vilmos porosz király, nagyrabecsült szövetségeseinek I. Ferencz József ausztriai császárnak és magyar királynak.”

— **A magyar hirlapirodalom 1895-ben.** A „Magyar Könyv-Szemle” legújabb füzetében id. Szinnyei József pontos

jegyzéket állított össze a magyar hirlapirodalom 1895-iki állásáról. E szerint 877 hirlap jelenik meg 1895-ben. Tavaly 735. Ezek között 127 az új lap. Tavaly csak 104. A fővárosban 428 lap jelenik, a vidéken 144 helyen 374 és külföldön 4. E szerint 9132 magyarul beszélő egyénre esik egy magyar hirlap. 15,648 németre egy német. 46,545 szlávra egy szláv. 152,324 oláh ajku egyénre egy oláh hirlap. Magyarországon összesen 1003 külföldi nyelvű hirlap jelenik meg. Ebből 15,325 főre esik egy.

— **Csoda állatok.** A Székely Nemzeti Muzeum a napokban érdekes adománnyal fog szaporodni. Ugyanis zágoni születésű Bitai György és neje Fazakas Borbára, kik 28 év óta laknak Bukarestben, a napokban haza jöttek Zágonba s hoztak magokkal borszeszen két csoda malacot; az egyiknek van hét lába, a másinak 8 lába, 5 füle, 3 szája, 4 szemé; a fej egyik fele kutyaéhoz hasonló, másik fele, egy miniatúr-elefánt fej, hosszú ormánnyal, kettős szájjal.

— **Tékozló arisztokraták.** Az angol felsőház egyik tagja érdekes adatokat tett közzé arról, hogy mennyi áldozatot szed a tékozlás és játék düh az angol társadalom legmagasabb köreiben. A legnagyobb tékozlók egyike volt a nemrég elhunyt Hastings márkai, a ki nagykorúsága idején 15 millió forint vagyonnal rendelkezett. A márkai kezében a szó szoros értelmében olvadt a pénz és rengeteg summákat költött el turfúcsokra A „Kangerer” nevű verseny lóért 150,000 forintot adott, melynél többet egy lóért már csak a westminsteri herceg adott. A Csásare vics nevű lovon 720,000 forintot nyert Hastings herceg Menben veszített másik három lovon több két milliót. Kártyát soh se játszott alább mint poinjét egy ezresre és egy esztendőben három milliót költött háztartására. Mintán bejárta London összes kocsmáit, több mint egy milliót erő palotát ajándékozott a legszebb pinczérnőnek. Akárhányszor 20—30, 000 forinttal a zsebében ment el hazulról és déiben egy krajczár nélkül tért haza lakására. Ilyen életmód mellett nem csoda, hogy két év alatt a fiatal lord teljesen elpazarolta millióit. De még sokkal különb tékozló volt Hastingsnál Ailesbury márkai akinek az volt a rögeszméje, hogy jobb lett volna kocsiának mint angol lordnak születnie. Lehet, hogy igaz volt és célját el is érte, mert hat év alatt elvesztette évenként két milliót jövedelmező összes birtokait és nem maradt egyebe csak egy szamara és egy taligája, ezekkel aztán beállt — vízborodónak. Nagy tékozló volt Mr. Baird is, aki öt millió forint évi jövedelemmel rendelkezett. Ez az ember 20 ezer fontos ebédeket adott, hat milliót költött egy kóristánó szép szemeire, a lehető legképtelenebb módon szorta a pénzt és egy ízben, a mikor már nem tudta mit csináljon, beledobta ezreket erő opálygyűrűjét a Themésbe. Szerencséjére örököseinek Baird már 32 éves korában meghalt, ez az életkor pedig rövid volt arra, hogy egész rengeteg vagyonát elpocsékolhassa.

Szétvagdalt asszony.

Halál a vágányokon.

Szegedről írják: Rejtélyes öngyilkosság történt az este a majasi vasúti átjárónál, a hol a bajai vonat darabokra vagdalt egy ismeretlen asszonyt.

A rettenetes eltorzított tetembem nem talált eddig ismerőseire senki, nem tudják ki, micsoda, honnan való. Annyi bizonyos, hogy uri nő, de nem lehetetlen, hogy örlt volt s tettét elmezavarban követte el. Erre látszik mutatni az, hogy míg teljesen jól fel volt öltözve s kezén keztyűket viselt, lábán nem volt cipő.

Mint tudósítónk Szabadkáról jelenti, a nő tegnap már kora délután ott sétált a majasi vasúti átjárónál s izgatott viselkedéssel teljesen mértékben felhívta az ő figyelmét.

Mikor estefelé látta, hogy a bajai vonat közeleg, eléje sietett s a vágányokra fekkdt.

Az őt ezt látva, utána futott megragadta a lábait s leakarta huzni a vágányokról.

Borzasztó küzdelem fejlődött ki közöttük. A nő nem hagyta magát, kezeivel göröcsösen kapaszkodott a pályatest vágányályaiba.

— Ne bántson! — kiáltotta megakadva halmi!

Rettenetes erővel védte a helyét, védte magát, hogy meghallhasson. A vonat ezen idő alatt gyorsan közeledett s az őnek csak éppen annyi ideje maradt, hogy elugorhatott a gép elől, különben őt is összetört a vonat.

A vonat, a melyet a nővel folytatott küzdelem miatt nem állíhatott meg, a rejtélyes ismeretlen egy pillanat alatt megölt. — Levágta a kezét, a lábait, a fejét a felismerhetlenségig összetörte. —

Mikor a kocsi elhaladtak fölötté, utánuk csak egy véres, vonagló hústömeg maradt, a melyet aztán elszállítottak onnan.

A hatóság megindította a vizsgálatot.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti táviratai.)

Országgyűlés.

Buapest, május 16.

A képviselőház ma igen rövid ülést tartott.

Mentelmi és kisebb apróbb ügyeket tárgyalnak.

Kálnoky lemondása.

Budapest, május 16.

Daczára, hogy Kálnoky gróf külügyminiszter lemondását erősen czáfolják, Bécsben komolyan tartja magát a hir, hogy Kálnoky beadta újra a lemondását.

A főrendiház ülése.

Budapest, május 16.

A főrendiházban ma folytatták a zsidó recepczióról szóló szakaszok részletes vitáját.

A harmadik szakasznál Zichy Nándor ellene és Wlassics mellette beszélt.

A szavazásnál 92 ellene és 92 szavazat mellette szólott.

Elnök döntött és a szakaszt elfogadták.

A negyedik és ötödik szakaszt szavazat többséggel elfogadtak

Ekkor az elnök elrendelte a harmadszori szavazást. Zichy Nándor gr. a kérdés feltevéséhez szól, de az elnök folyton csengetve figyelmezteti, hogy nincs joga szólani, mert a szavazás foly.

Zichy a nélkül, hogy az elnökre hallgatna egyre beszél, mire a baloldalon viharos felkiáltás hallatszik: — Rendre, rendre!

Ekkor Vay, az elnök Zichyt rendreutasítja.

A névszerinti szavazás eredménye az lesz, hogy 96 a szakasz mellett és 96 ellene.

Az elnök szavazata dönt ismét és a szakaszt elfogadják.

Ezután az elnök kimondta a határozatot, mely szerint a zsidó recepczió a második szakasz kivételével elfogadtatott.

A főrendi liberalisok az elnököt viharosan megéljenézték.

Bánffy Bécsben.

Budapest, május 16.

A király ma déiben 1 órák rövid kihallgatáson fogadta báró Jósika Samut a válság ügyben.

Jósika kihallgatása után Bánffy Dezső báró jelent meg a Burgban a királynál.

A kihallgatás eredményéről különböző hírek keringenek.

Bizonyosat nem lehet tudni.

Hir szerint a király Bánffynak megadja az elégtételt, melynek formáját ma délután szövegezik meg.

Persze, hogy milyen lesz ez az elégtétel, jelenleg senki sem tudja.

Agliárdi visszahívása.

Budapest, május 16.

A kormánypárti sajtó öröme, Agliárdi visszahívására nézve, — ugy látszik — korai volt. — A bécsi félhiv. távirati iroda most megezáfolja a hirt, hogy Agliárdit visszahívják. A hercegprímás és Szapáry Géza gróf pedig levelet kaptak a nuncziustól, melyben kijelenti, hogy a nuncziusi állás megíngatásáról szóló hírek alaptalanok.

Kossuth butorai a dobon.

Budapest, május 15.

Kossuth Lajos butoraira, melyek a muzeumban nem térnek, ma volt az ereklje-muzeumban az árverés, csekély érdeklődés mellett. A képviselők közül csak Illés Balint, Lakatos Miklós, Lukács Gyula voltak jelen. Az árverést holnap folytatják.

A függetlenségi párt belháborúja.

Budapest, május 16.

A függetlenségi pártban most valóságos belháboru ütött ki. Áldatlan személyes torzalkodások folynak. Kezdődött a dolog az azal, hogy mikor Kossuth Nagyszalontára akart menni, Eötvös, Hermann, Károlyi Gábor kijelentették, hogy ők kilépnek a pártból, ha Kossuth Lukácsossal kertletébe lemegy. Kossuth erre Lukács nélkül ment Nagyszalontára. Lukács e blamage után nem lép föl Nagyszalontán, hanem Szegváron, Abonyban Thold Dániel ellen, vagy Szegvárott Helfy ellen fog fellépni.

Felölés szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segédszerkesztő és kiadó laptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

Sz. 265—1895.

346. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bánffy-hunyadi kir. járásbíró 3874—1894. p. számú végzése által Papp János javára Kokos Juon és társai maróthlakai lakások ellen 29 frt 75 kr. tőke és eddig összesen 121 frt 85 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 498 frtra becsült: I. Kokos Demjánál szarvasmarhák, sertés, buza s szén. II. Kokos Juonnál szarvasmarhák és disznó. III. Koborján Ignácnál 2 drb. tulok s 1 boglya szénából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 1949—1895. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Maróthlakán, végrehajtást szenvedetteknek leendő eszközésére 1895. évi május hó 18-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt B.-Hunyadon, 1895. évi május hó 5. napján.

CSUTAK JÁNOS,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 1609—1894.

343. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hidalmási kir. járásbíró 1894. évi számú végzése által Ph. Mayfarth et Co. cég végrehajtató javára Lusztig Farkas ellen 225 frt tőke, ennek 1894. évi február hó 8-ától, 325 frt után 1893. évi augusztus hó 21-től 1894. évi február hó 7-éig számítandó 6%, kamatai és eddig összesen 18 frt 57 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 425 forintba becsült: egy Ph. Mayfarth-féle 4 lóerjű cséplőgép rostával és teljes felszereléssel, 2 darab fekete szőrű herélt ló és egy darab könnyű lószekérből álló ingóságok nyilvános árverésen útján eladtnak.

Mely árverésnek a 1409—1894. számú kiküldést végzése folytán a helyszínén, vagyis Középlakon leendő eszközésére 1895. évi május hó 22-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Hidalmás, 1895. évi április hó 30-án.

CSUKA GRATIÁN,
bir. kiküldött.

Sz. 1331—1895.

344. (1—1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A b.-hunyadi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtónak Sztojka Juon a Mitri végrehajtást szenvedő elleni 140 frt 99 kr. tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a b.-hunyadi kir. járásbíró 1894. évi május hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánáptéknak a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény 42-ik §-ában jelzett arányammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánáptéknak a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

B.-Hunyadon, 1895. évi április hó 5. napján.

VEGH JÓZSEF,
kir. aljbíró.

Előny a légszesz bevezethetésére.

Ismételt köztudomásra hozzuk, hogy azon magánvezetéknek, melyek kivitele műhelyünkre bízatik, az utcai csöveknek a Légszesz-óráig való vezetésének, ugyancsak az utóbbival való összekötés és annak felállításának költségei — további intézkedésig — **nem a fogyasztók, hanem a légszeszgyár által viseltetnek.**

Ez esetben föltételezzük, hogy a kérdésben forgó házak utcai homlokzattal bírnak; valamint, hogy a légszesz-óra az utcáfelőli fal mellett felállítható, különben a fenti kedvezményt **meg nem adhatjuk.**

325. (2—3)

Van der Velden Ede,
a légszeszgyár igazgatója.

Magyar leszámítoló és pénzváltó bank
erdélyrészi fiókosztálya.

Alulírott bank, tekintettel a **bekövetkezendő nyári időnyre**, elvállal értékpapírokat és értéktárgyakat **megőrzésre és kezelésre** az e célra berendezett WERTHEIM F. és TÁRSA gyárában készült

Tűz- és Betörésmentes
Pánczélszekrényekben.

Bővebb felvilágosítással szolgál a

Magyar leszámítoló és pénzváltó bank
341. (2—4)
erdélyrészi fiókosztálya,
Kolozsavart, Belközép-utca 8. sz. (saját ház.)

Legújabb szabadalmazott találmány.

Malmok, vagy bármilyen iparmű, vízi-erőre
való alkalmazását

„gátnélküli vízi-árokknak“

való átalakításáról teljes rajzzal és megkívántató felvilágosítással szolgálók.

Ezen találmány bármely térségen alkalmazható.

A 15 évi szabadalom esetleg el is adható.

Értekezhetni alólírott szabadalom tulajdonossal **Mező-Iklandon, u. p. Mező-Kapus.**
310. (8—3)

BALOG BERTALAN.

Vizgyógyászati hirdetés.

Az alulírt vezetése alatt már 32 év óta fennálló, nap- és légfürdővel felszerelt

„kolozsvári vizgyógyintézet“

(Diana-fürdő)

folyó évi május hó 15-én megint megnyitattik. Prospektust ingyen és bérmentve küldünk meg.

Kolozsavart, május hó 1895.

VÉLIS SIMON,

335. (3—4)
Hidropatha, orvos, sebész, szülész és szemész. A kolozsvári vizgyógyintézet igazgató orvosa, Párizs-utca 3.

Az erdélyi részek legismertebb szállodája

„Hotel Biasini“

Kolozsavart,

az elhunyt tulajdonos fiára szállván, továbbra is házi kezelésben marad.

A vendégek kényelmét szolgáló számos újítás lépett és lép folytonosan életbe.

Kocsival megszálló vendégek, ha a mérsékelt árú zabot és szénát a szállodában veszik, **ezentul lovaik után istálló-pénzt nem fizetnek.**

Pontos kiszolgálást, tisztaság, olcsó árak tekintetében csakhamar páratlanul fog állani a

326. (3—5)

„Biasini szálloda“

Kolozsavart.

Üzletváltoztatás miatt a legjobb alkalom szolid készítményű butorok beszerzésére!

Alólírott van szerencséje a nagyérdemű közönség becses figyelmét felhívni arra, hogy közbejött okok miatt

üzletét megváltoztatni
kénytelen.

S mivel ez halasztást nem szenvedhet, ez okból **raktáron levő összes**

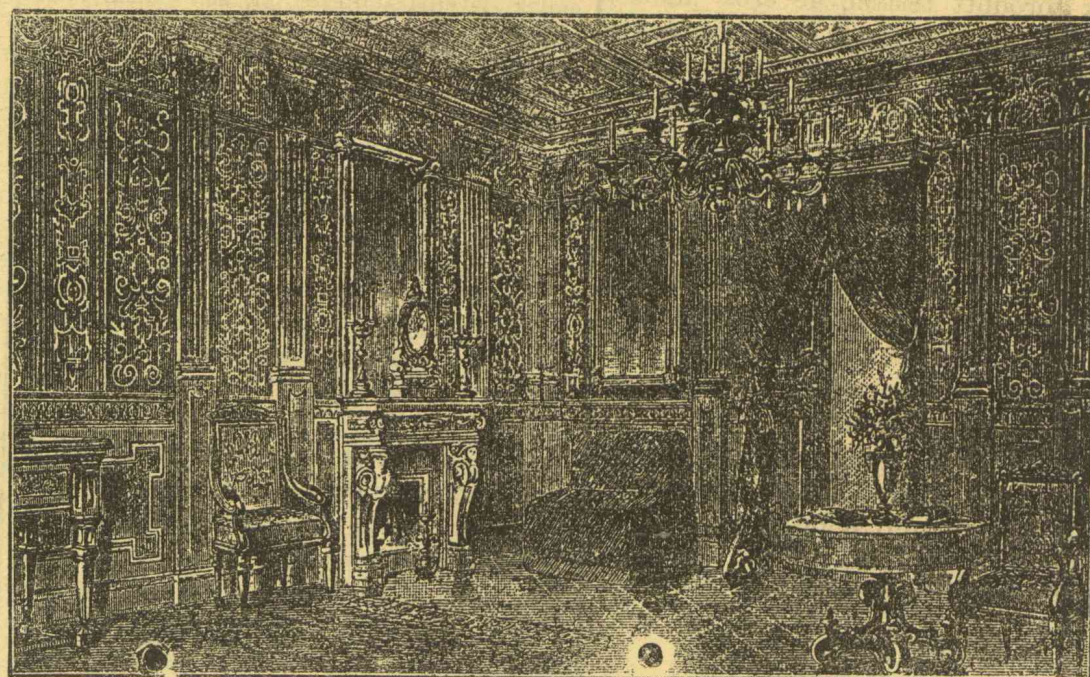
BUTORKÉSZLETÉT
gyári-, illetőleg az előállítási áron alól is kiárusítani óhajtja.

Raktáromban kaphatók: általam készített kárpitos töltött butorok, egész garnitúrák, kisebb grupp-garnitúrák. Szalonba való fantasie darabok. Diszesen montirozott ülések (Hokerlik). Montirozott fantasie asztalok, fali- és sarok-diszek. — Barock, Consol és Rococo-tükrök; továbbá férfi szobába való diványok és egyes karszékek, heverő diványok. Ezekon kívül sok itt elő nem sorolt töltött butorok, fűző-, lószőr- és Afrique-madrál czok. (Lószőr madráczok felelősség mellett.)

Felcsendesnek tartom készítményeimhez bővebb magyarázatot fűzni, tanuskodik a mellett 24 évtől fennálló tisztelem és a nagyérdemű közönség bizalma.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve

115. (15—52)

Kiváló tisztelettel maradtam:

DUCHONY JÁNOS, kárpitos.

Üzletváltoztatás miatt a legjobb alkalom szolid készítményű butorok beszerzésére!**MAGYAR MEZŐGAZDÁK SZÖVETKEZETE,**
Budapest, Alkotmány-utca 31. szám. 172. (25—50)

A szövetség célja: I. Olcsó közvetítés gazdas. felszerelési és fogyasztási cikkek beszerzésénél. II. Mezői gazdasági termények legelőnyösebb értékesítése. III. Hitelnyújtás a tagok részére.

Üzleti berendezés.

Sürgőnyozim: Mezőgazdák, Budapest.
Hiv. órá 1/2—1-ig és 2—5-ig.
Áruraktár czime: M. Á. V. nyugati pályaudvarán lévő közraktári vállalat XX. számú raktár.

Adriance, Platt & Co.

new-yorki gyáros
Kizárólagos képviselősege
arató- és kaszálo gépekre.

Bizomány-osztály.

Hadserregellátás. — Gabonaeladás. — Erőtakarmányok vétele. — Fedezeti tőzsdei kötések.

Áru-osztály.

Összes gazdasági cikkek a legkiválóbb minőségben.
Építkezési anyagok.
Gazdasági vasmentek.
Gyapjú és hízott marha bizományi értékesítése.

Vetőmag-osztály.

Mindennemű vetőmagvak megvétele és eladása. Eredeti külföldi magvak. Heremagvak bérrostálva.

Gazdasági gép-osztály.

M. k. államvas. gépgyára mezőgazdasági gépeinek szövetségi képviselősege.

Bánki-Csonka szabadalmazott
1, 2 és 4 lóerjű gazdasági
Petroleum motorok
képviselősege.

Bergedorf vasgyár világhírt
„Alfa“ lefűlőző
és egyéb tejjgazdasági gépeinek
„kizárólagos képviselősege.“

V. VERMOREL eredeti
„ECLAIR“
permetezőinek
„Kizárólagos képviselősege.“